

sædeindtægter tilfaldet Præsten udenfor Embedsindtægten. Man har foreslaaet, at dette i Fremtiden kun skal gælde, hvor dette følger af den for Enkesædet oprettede Fundats, idet man i dette Tilfælde ikke mener at kunne foreslaa en anden Regel, medens man iøvrigt ikke finder Grund til at opretholde denne rent tilfældige Indtægt. Endnu bemærkes, at de særlige Enkesædeindtægter sjældent overstiger et Par Hundrede Kroner. Denne Ændring vil dog først kunne foretages ved Embedsledighed.

Til § 13.

Fordelingen af Embederne i Lønklaser er i Henhold til Loven af 1913 foretaget ved kgl. Anordning af 13. Juni 1913. Man har fremhævet, at den Deling, der bliver at foretage af Kirkeministeriet efter den nye Lovs Bestemmelser, bør ske under Hensyntagen til en nogenlunde forholdsmæssig Fordeling mellem Stifterne, idet man gaar ud fra, at der bliver Embeder af alle Klasser saavel i Købstæderne som paa Landet.

Til § 14.

Ved Loven af 14. Marts 1913 blev det fastsat, at Embederne skulde indtræde under den ved Loven indførte Ordning, efterhaanden som de blev ledige. De i Embede værende Præster vedblev følgende at være lønnet efter den før Loven gældende Ordning, dog at der sikredes Præsterne en Mindsteløn i Forhold til 3die Klasses Lønning, jfr. Lovens § 1 i.

Nærværende Lovs Bestemmelser kommer efter Forslaget først til at omfatte alle de Præster, der var indgaaet under Ordningen af 1913, saaledes at der tillægges dem den Lønning, som tilkommer dem i den Lønningsklasse, deres Embede indordnes i, med Bevaring af den hidtil erhvervede Tjenestealder. Bestemmelsen om, at der, saafremt der ved den nye Ordning maatte være tillagt dem mindre Løn end efter Ordningen af 1913, godtgøres dem. Forskellen ved personligt Tillæg, er indsat, skønt man gaar ud fra, at et saadant Tilfælde ikke let vil kunne komme til at foreligge.

For alle Præster under den ældste Ordning (før 1913) har man ikke ment at kunne blive staaende ved den nugældende Lovs Bestemmelser, men har anset det for nødvendigt, at der gives dem Valget mellem at vedblive at være lønnet efter den hidtidige Ordning eller helt at indtræde under den nye Ordning i den Lønklasse, deres Embeder bliver sat i. Saavidt det kan

skønnes efter de Oplysninger, der foreligge om de enkelte Embeders nuværende Indtægter, vil kun forholdsvis faa Præster have Fordel af at blive staaende paa den ældre Ordning, og man har derfor overvejet, om ikke alle Embeder straks kunde indordnes under denne Lovs Bestemmelser, saaledes at der tillagdes dem, der vilde lide Tab derved, et personligt Tillæg. Imidlertid vil der herved være forbundet adskillig Vanskelighed, saaledes navnlig med Hensyn til Erstatningens Beregning, der ikke kunde fastsættes en Gang for alle paa Grund af Præsteembedernes fra Aar til Aar ofte stærkt varierende Indtægter, og man er derfor blevet staaende ved at foreslaa, at det skal tilbydes alle at indtræde under Ordningen. Dette Valg maa træffes inden en forholdsvis kort Frist, men dog saaledes, at der gives Adgang til forinden at blive bekendt med, hvorledes Lønningsordningen vil virke for det paagældende Embede (Lønningsklasse, Indehaverens Anciennitet m. v.). Endnu bemærkes, at Præster, der vælger at blive staaende under den før 1913 gældende Ordning med Hensyn til Lønning, ogsaa maa, for saa vidt angaar Naadensaar og Pension, helt behandles efter de ældre Regler.

Til § 15.

De her trufne Bestemmelser er overensstemmende, hvad der i Lovforslaget om Statens Tjenestemænd, er fastsat for andre Statstjenestemænd. Bestemmelsen i 2det Stykke giver for de før Lovens Ikrafttræden ansatte Præster den samme Regel, som vilde gælde, hvis deres Ansættelse først fandt Sted senere, jfr. § 16, 2det Stykke.

Til § 16.

Den i §'ens første Stykke indeholdte Regel svarer til Bestemmelsen i den nugældende Præstelønningslov af 13. Marts 1913 § 1 g.

De i §'ens 2. og 4.—6. Stk. foreslaaede Bestemmelser er i det væsentlige overensstemmende med de i Henhold til Præstelønningslovens § 1 f ved kgl. Anordning af 13. Juni 1913 fastsatte Regler. Dog er den Eksamsalder, der fordes for at kunne søge 1ste Klasse Embeder, sat til 16 Aar i Stedet for som nu 18 Aar, og medens det i den nugældende Lov er fastsat, at saafremt en Mand kaldes til et Embede, hvortil han ikke har fornøden Tjenestealder, nedsættes Embedet i den lavere Klasse for den paagældendes Embedstid, har man anset det for tilstrækkeligt, at Nedsættelsen gælder saalænge, til den paagældende har